

[Carsten Andersen]

rapporten, eller er der nogle andre lignende ideer i gang hos arbejdsministeren? Det synes jeg arbejdsministeren skulle svare på, hvis der skal ske en afparering af dette forslag.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes i og for sig, jeg allerede har svaret ved at sige, at vi vil tage vores udgangspunkt i Svend Jensen-rapporten; det er da et rimeligt klart svar.

I øvrigt må jeg anholde påstanden om, at jeg skulle have sagt, at den ordning ville under alle omstændigheder lykkes med den ordning, der var etableret i foråret 1986. Jeg sagde, at vi håbede, det ville lykkes med den ordning, der allerede var iværksat, inden vi havde debatten her i Folketinget. Jeg sagde samtidig, som jeg citerede i min tale, at jeg ville tage sagen op til fornyet overvejelse sammen med socialministeren, hvis det viser sig, at det ikke er muligt at indhøste de nødvendige erfaringer på denne måde. Deri lå selysagt, at vi også lyttede til de indvendinger, der kom i Folketinget og fra udvalget, og var indstillet på at overvåge meget nøje, om det lykkedes eller ej, ud fra den grundholdning, at vi ønsker at skabe så stor ligestilling for de handicappede på arbejdsmarkedet, som vi overhovedet kan. Det er den politiske grundholdning, som jeg har konstateret at tilsyneladende – og heldigvis – hele Folketinget har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om dagpengereetten for personer med social pension.

Af Elisabeth Bruun Olesen (VS) m.fl.
(Fremsat 15/10 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der foreslås her en ophævelse af arbejdsløshedsforsikringslovens § 64 og § 74, således at begrænsningen i retten til dagpenge for personer, der modtager en social pension, ophæves.

Lad mig straks sige, at også jeg synes, disse regler skal laves om. De gældende regler er for komplicerede og efter min mening også for strikse

Nu er et forslag om at ændre disse regler jo ikke noget nyt. § 64 har været diskuteret flere gange, f.eks. i forbindelse med lovforslaget om yderligere nedbringelse af fejludbetalingerne; det var lovforslag nr. L 264 i sidste samling.

Dette lovforslag, som byggede på Bonnerup-udvalgets betænkning, indeholdt kun forslag, som parterne i udvalget var helt og aldeles enige om.

Jeg skal ikke fordybe mig i en redegørelse om, hvad forslaget om § 64 gik ud på – det gør forslagsstillerne jo så grundigt i bemærkningerne – men jeg vil gerne fremhæve, at forslagene først og fremmest var ment som en forenkling og en lempelse af de gældende regler, og det var da også sådan, at den samlede ændring på det område var vurderet til at betyde en statslig meromkostning på 5–10 mill. kr., altså noget, der ville betyde en lempelse over for de handicappede.

Under behandlingen af lovforslag nr. L 264 blev der fra flere sider rejst spørgsmål om virkningen af den foreslåede ændring af § 64, og jeg tog derfor denne del af lovforslaget tilbage. Jeg sagde også, at vi ville arbejde videre med en ændring af reglerne for at få regler, som var klare, og som er tilfredsstillende for de handicappede. Det har jeg bestemt ikke glemt.

Vi er faktisk i gang med overvejelser på området, og jeg kan i den forbindelse sige, at jeg er positivt indstillet over for tanken om